

Α.Π. 44961

Αθήνα 22 Φεβρουαρίου 2012

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΑΔΑΣ – ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Λίγες μέρες μετά τη διαδήλωση της Κυριακής 12/02/12, περιδιαβαίνοντας το κέντρο της πόλης, η θλίψη που βιώνουμε τα τελευταία χρόνια από την υποβάθμιση στον έμψυχο - κοινωνικό ιστό της, ολοκληρώνεται στο χτισμένο περιβάλλον και δίνει τη θέση της στην περισκεψη και την απόφαση.

Ο ΣΑΔΑΣ – Πανελλήνια Ένωση Αρχιτεκτόνων προβληματίζεται για τις καταστροφές σε ιστορικά κτήρια της πόλης. Κτήρια ιδιαίτερης καλλιτεχνικής αξίας, έμφορτα με ιστορικές μνήμες. **Ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ ναι, λυπάται για τα κτήρια που χάθηκαν γιατί ξέρει ότι η ανακατασκευή τους είναι απαραίτητη, αλλά δεν καλύπτει το ιστορικό κενό που δημιουργεί η απώλειά τους.** Καλεί τα μέλη του στην εγρήγορση που είναι απαραίτητη, ώστε συλλογικά να στηρίξουμε την αποκατάσταση ενός πλαισίου ζωής που καθορίζεται σημαντικά από την ιστορική μας συνέχεια στο χώρο.

Παράλληλα, ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ προβληματίζεται για τις αφορμές και τις αιτίες αυτών των γεγονότων, τα κοινωνικά προβλήματα που δημιουργεί η πολιτικοοικονομική κρίση, αναδρώντας συνεχώς με την κρίση αξιών. Ο κοινωνικός ρόλος του αρχιτέκτονα δεν μας επιτρέπει να μείνουμε στην επιφανειακή αποτίμηση των γεγονότων. Η ραγδαία αύξηση των εικόνων ανέχειας (άστεγοι) και καταρράκωσης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, αποτελώντας τμήμα της καθημερινότητάς μας, συνιστά επίσης πεδίο προβληματισμού και αφορμή για συλλογική δράση.

Τα γεγονότα που ζούμε τον τελευταίο καιρό αντικατοπτρίζουν το γεγονός πως η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου δεν θέλει και δε συμμετέχει σε πράξεις βίας, αλλά αρχίζει να αποδέχεται αυτή τη βία επειδή νοιώθει πως η αντίθεσή του στις αποφάσεις που τον οδηγούν στην εξαθλίωση δεν εισακούγεται, πως με ειρηνικά μέσα δεν μπορεί να γίνει κάτι και πρέπει να επιδιώξει μετωπική σύγκρουση. Ο κόσμος, παρόλο που ξέρει ότι θα δεχθεί αναίτιες, ασυντόνιστες και άγριες επιθέσεις καταστολής, συνεχίζει να βγαίνει στους δρόμους, ακόμα κι όταν νιώθει ότι δεν μπορεί να κερδίσει.

Στην διαμαρτυρία της Κυριακής 12/02/12, μέρα που ψηφίζοταν το Β' Μνημόνιο με πλήθος σκληρών - οριζόντιων μέτρων, τα ΜΜΕ έστησαν τις κάμερες όχι ανάμεσα στον κόσμο, που κατά χιλιάδες είχε απλωθεί στην πόλη διεκδικώντας το δικαίωμα στη ζωή και την εργασία, αλλά απέναντι στα καμένα κτήρια. Κατά τη δύσκολη αυτή ώρα όμως, οφείλουμε να θυμίσουμε ότι οι ίδιοι μηχανισμοί που ανακαλύπτουν την εγκατάλειψη ιστορικών κτηρίων μόνο όταν αυτά κατοικούνται από μετανάστες και «αποτελούν εστία μόλυνσης», ή όταν καίγονται, «αγνοούν» για χρόνια, στην Αθήνα και σε όλη την Ελλάδα, ότι χιλιάδες κτήρια ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής αξίας, που συχνά ανήκουν στο Δημόσιο, σε Τράπεζες και στην Εκκλησία, ρημάζουν. Είναι δεκάδες οι φορές που οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες τους τα καταστρέφουν σιγά – σιγά, ώστε να μην καταστούν διατηρητέα και να μπορέσουν να εκμεταλλευτούν κερδοσκοπικά την αξία της γης τους. Τα απαξιώνουν με υπόγειους τρόπους και μόλις φτάσουν στο σημείο να είναι μισογκρεμισμένα, τα χαρακτηρίζουν επικίνδυνα και κατεδαφιστέα στο βωμό του εμπορικού κέρδους. Δημόσια κτήρια κατασκευάζονται χωρίς ή με ελλιπείς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, Ολυμπιακά έργα συνεχίζουν να απαξιώνονται, η πολιτική εξουσία αδιαφορεί για το δομημένο χώρο, και ανακαλύπτει τώρα ότι το «κοινωνικό περιθώριο» καταστρέφει ιστορικά κτήρια. Η διαστρέβλωση της πραγματικότητας, ο φωτισμός μόνο στα καμένα κτήρια, τα παραπολιτικά σχόλια και η διαπρόμπευση της κοινής λογικής στα τηλεπαράθυρα, ήταν ο

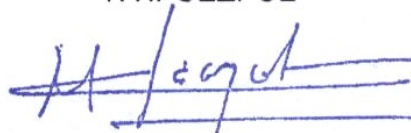
κανόνας των ημερών. Και όλο αυτό βυθίζει στην αφάνεια το γεγονός ότι εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι βροντοφώναξαν το ΟΧΙ στον εμπαιγμό τους και στην αυξανόμενη εξαθλίωση.

Ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ, αναγνωρίζοντας τη συλλογική ευθύνη των αρχιτεκτόνων σε μια περίοδο ακραίων κρίσεων και συμπεριφορών, δεσμεύεται, σε συνεργασία με όλους τους κοινωνικούς και συνδικαλιστικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στην ίδια κατεύθυνση, να μετατρέψει τη διαμαρτυρία σε δράση. Να συνδράμει προς κάθε κατεύθυνση για την αναβάθμιση του κοινωνικοπολιτικού γίνεσθαι και να συνεχίσει να αγωνίζεται για το περιβάλλον (φυσικό και πολιτιστικό) αλλά και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των κατοίκων του.

Η πολιτικοκοινωνική ανέχεια και η κρίση αξιών πρέπει να γίνει ευκαιρία συλλογικής δράσης.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΥΡΤΩ ΔΕΣΠΟΤΙΔΗ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΖΑΡΑΚΗΣ